

[H. C. Hansen]

normalt er alene. Her er altså disse ord – jeg kommer tilbage til dem på et tidspunkt i mit indlæg.

Jeg vil i første række komme med et par principielle betragtninger til to partier her i folketingssalen, nemlig det konservative folkeparti og centrum-demokraterne. Efter min mening indeholder disse partiers holdning til socialdemokratiets kulturpolitik et både-og. Disse partier vil gerne som i det her foreliggende tilfælde vedrørende lovforslag nr. L 156 om børneteater og opsøgende teater være med til at bevilge pengene og stemme for lovforslaget sammen med socialdemokratiet. Når det så viser sig, at en lang række teatergrupper opfører stykker, som har det direkte formål at bringe et politisk budskab ud til børnene, ja, så kommer man med harmdirrende protester. Og spiller man teaterstykker, som i hvert fald i normale menneskers øjne må siges at være sjofle, for børn, så er der ingen ende på den voldsomme vrede, disse partier kan lægge for dagen.

Jeg har i dagens anledning medbragt det referat, jeg nys overrakte formanden, og som er kulturudvalget velkendt. Forestillingen er sidst blevet opført i Lyngby af Baggårdsteatret. Opførelsen foregik på Lyngby bibliotek torsdag den 26. april for aldersgruppen 13–17 år. Der var gratis adgang, idet den konservative kommune åbenbart mener, det er en god idé at spille dette stykke, og der var ca. 180 børn og unge og ældre til stede.

Det var 2 timer med eder og forbandelser, seksualundervisning ud fra de mest lave og vulgære udtryk. Teaterstykket anvender et ordforråd, som efter min mening ikke er egnet til at høres her i folketinget, men jeg har overgivet formanden referatet af stykket med disse udtryk, og jeg vil med formandens tilladelse spørge, om de er egnede eller de er uegnede til, at folketingets medlemmer kan høre det, som vi bevilger penge til at børnene skal høre.

Formanden:

Det er beklageligt, at det ærede medlem ikke har lyttet til, hvad der tidligere er sagt her om forretningsordenen, men så må jeg gentage, at det ikke er nogen undskyldning for at bruge et simpelt sprog, at det drejer sig om citater. Det er tidligere flere gange fastslået, og det ville være en fordel, om det ære-

de medlem, når han beskæftiger sig så meget med det spørgsmål, fulgte med i, hvad der bliver sagt om denne sag her i tinget.

H. C. Hansen (FP):

Jeg vil bl. a. gøre opmærksom på, at man i teaterstykket i stedet for at bede fadervor bruger udtrykket, at man beder modervor. Jeg mener, det er et blasfemisk udtryk, og jeg finder, det er ganske forkert, at folketinget anvender skatteydermidler til at betale for disse forestillinger. Hvad de enkelte teaterforestillinger vil gøre på egen hånd, og hvad forældrene frivilligt vil sende deres børn til, det finder jeg er underordnet, men jeg er imod, at man tvangsindlægger børn til at overvære disse teaterforestillinger, som indeholder både latrinære udtryk og blasfemiske udtryk, som absolut efter min mening er uegnede i teaterforestillinger for børn, og som efter min mening også er helt uegnede her til folketinget.

Jeg beklager den dobbeltmoral, der ligger i, at folketinget ikke vil høre de ord, som man bevilger penge til at børnene skal høre.

Jeg vil gerne fortsætte specielt til centrum-demokraterne og det konservative folkeparti: I ved, hvad I går ind til, når I stemmer for dette lovforslag. Det er under udvalgsarbejdet klart blevet oplyst, at mange af disse teatergrupper ønsker at bruge det offentliges midler til politiske forestillinger med det formål at indoktrinere børnene med en bestemt politisk opfattelse. Det konservative folkeparti og centrum-demokraterne kan ikke komme på noget senere tidspunkt og beklage sig over, hvad der sker. Man går med åbne øjne ind til, at det offentliges midler anvendes til disse formål.

I fremskridtspartiets øjne er det en knægtelse af det enkelte menneskes frihed at benytte offentlige midler – tvangsudskrevne skatter, som for mange, mange mennesker her i dette land er overordentlig svære at betale – til formål, som store grupper i befolkningen ikke kan acceptere, og som de direkte er modstandere af. Det giver en politisk lede ved folkestyret og os politikere, som i det lange løb virker undergravende på retsbevidstheden. Derved skader vi kun respekten for folkestyret.

Jeg vil på det kraftigste opfordre folketinget til at besinde sig og lade være med at